[illegible]

Viss no Klidsija „Jaunieš

Tas, kas bijis un, aizgājis, lukas tāds
mīlō un tā ir. žēl, jo bijušais skaistums, pruka
vai sap ju skaistums vaus nekad neatgrežas p

Vishelakie zaali

tādu v

[illegible] nolaupa [illegible]
kas mazgāk spēj ainu aizstāvēt —

Jaunās ēdis visu ziņu
Visu to, kas lielmo spēj —
Uz karstiem spārniem aizvirzīsim
Ainas pašas vēju vējš.
Kā dienas dos, ko dienās dos?
Kā ietyām mēs taiņagos?

Uzpakaļ var tapņus aizmest tā kā bultu
Bet nekad vairs neatgriezīs, aizs
Kas liy skaists, kā ~~sētā~~ pūsa kulta
Vai mirklis tys, kā zibens zibeņīs.

Cilvēks, cilvēku saprot nū spēj tikai
caur sev.

Cilvēka taimes un netaimes
mēs ir cilvēks

Mātes gredzens

Smags sudraba gredzens man sprukstē mirdz
Kā mātes asaras skāstēs
Tu vakara prātē man mājas un dzīvi
Kad Dievs manu dzīvi atpakaļ dos?

Vai rudzi zaļos, vai zīļumi zēls
Vai pajūmte līs kur pārnestus?
Vai arāji saldu ūdeni trās
Kur tautiešiem pāsmākot pazudušu

Kā rasa mātes gredzens man mirdz
Kad sārtā ceļmalā apstājos
Tu, vakara prātē man mājas un dzīvi
Kad Dievs manu dzīvi atpakaļ dos.

Dzīve neplaukst kā roze, tā zuda ar mieru atraru mutēm. Tā ir pilna sāpēm bruņu, tumšām mākām un nīsupjāro vārdu un domu. Bet tā ir izturēta.

Buenos pa daļēji lūcošiem dandžu jaunības sapņu zēļiem noraut un samīdīt nāda. Kad tos mēlāc pacēl — ir tikai rans dublē pikas

Kas ir mīla? — Augstākā laime un pusaldā pazīnāšana šī mūža.

Klīcēj

Sasaukšanās

Dzimis

Dzimtā, zeltas rugstāk!
Skatu pelēkais iksdienas pāri,
Dzimtā vaināk lepnuma sirdī
Nekliedzu gandrīz un vāji!

Dzimtā, drošāk soli,
Ne mīļi pusnomts šīs tālis.
Latvijai dzimtenei daiņa
Vienai tik bajādzīs mūs!

Dzimtā, sasaucies!
Taigānu pārī lai skan mūsu balss
Būs nākotne kuģim jā mūsu!
Ko zēdījis Latvijas zals...

Raiņis

Cerēju atmest ienaidu ze
Gan Tev vēl bija bezgala cēlsāmās ņudot
Nīšēlos Tevī! Zēns nešēlo zēnu
Taksolu pretmetēju nolaiza suņus
Cilvēks ir aizmirsis cilvēku ēlot!

Negaidi mani pāris bīstamu zeltā
Dīvainās sauestaros mākars rud tam
Negaidot saira sapņu pils celtā
Negaidi mani es nenāksu pārs

Negaidi mani pārs baltajos bērzos
Vakarā klusumā putnu kad dziedot
Ziņi, man līksmis pārnesu vēsu
Mēlu, ko smaidi es pārē nu lūdz

Negaidi mani pārs vakarā krēslā
Mēnesgaismas klusi gar dārzu kad slīd
Ziņi kad sidi man pārņēmis aukstums
Velti, nē atmiņu ugunsmēs ~~deg~~ knīl

Nemeklē mani es nošēlu veltu
Cēšanas Tevi tik sagaida tu
Kam gan lai vairāk Tevi tās dzelte
Manis, reiz bijušās, nava nekur!

Tikai šī papīra lapiņa baltā
Nepieņem Tevi un nemetas Tev
Jo tu no mīlēnes brīnās un tālās
Sveicienu pēdējo ņemsi ar -

Lid. Klusi lidi! Es būšu tavi
Un zīmē nugi nespēj segt!
mīle nāk es jaunu pavasaru
Tavus sapņus gaišus lūzumus degt.

4/ Mūsu mums cīnīties, māsu mums pridot
Milet šo zemi, ko Latvija sauc
Tēvzemes ~~brīvības~~ altārim zvēdot
Dārgākā: dzīvību cīņā, kad sauc.

1/ Svēti Dieva kareņu atbrīvas vietas
Svēti to dzīvās darbus mūžīgi
Svēti tās rokas, no darba, kas cietas
Dievs, sauli Latvijas debesīs sūti!

Līgsma

Tu, kam klausa zvaigžņu bari
Tev, kam saule ziet un lēc
Mūžīgais dot spēku vari
Tēvu kas mokas celies ieet

Spēs uz mājām viņu karos
Sargā svētā zēlo tos
Engeļi - ~~tēvs~~ lai iet Tev ātrākus
Tīkdrās, mūžs turēnēs

Bet ja kādam Sniltis sviežas
Rast tur mūžu lēnis Dievs
Lai par to tās spēkus plēšas
Cita saule celotes

Tu kam klausa zvaigžņu
Tev kam saule ziet un lē
Ciešanas tev brālas dar
Kur mokas celies ieet!

Latvju tautas lūgšana

1) Mūžīgais Valdnieks, Tu bērnu lēnāj
Pasaule labu no lauma kas sniz
Vētrām liec tramot Tu jūrās
Un zemei lauj tādēļ tīsmās, dandz ļauna te.

2) Paņēli klausīt reiz nepārtāc klajām
Lūgšanām lai pievērsie, ticīgas Tev sūtīs
Dievs, vai Tu dzirdi, no Krišanas tālām
Balsis kas ilgi tik sirsnīgi lūdz.

3) Dievs, vai Tu dzirdi ka Dzimtenes silas
Lūdzas ikvakarus latvieši celts
Dzirdi, no nocietu kapeņu mīļas
Modina, netaisnā vara un vēlts!

4) Lauji tiem celties kas ceļtiem salīt
Velaj tiem nomirt, kas sveŝmā mīt
Dievs, nāc palīdzi Brīvības kalnā
Vest latvju tautu, kas mūžīgos dīgst!

5) Apgaismo nakti, lai lūgšana tālē
Celu uz Dzimteni tautieši rod
Saved mūs vienā ar laisnību frāžas
Ticību gaišākai nākotnei rod

6) Vienības gars, lūc latvieši rokās
Ienaidu ķēdēšanos visneic mums līgt
Nolauj mums valīnt vislielākās mokās
Dievs, vēroj cīņā gandrīzēm sniedz

Māte savam dēlam

Vai tu baltā ābele, dārzā nosiedēja?
Ne, vecā māte mūmulai atraisījās nēja
Kuģu naktī dēlīs tā tumšās mājās sauca
Kuģu naktī tai nevienas, pretim neatsauca

Nesaue māte, nepāsnāks, dēli tālu celu
Pāri tumšai Baltijai pāri viesuļu skrēja
Rudenī kad gājputni pāri purvieni klaigās
Tie lai nes tie taumagu brīžās cemes tālās

Tur bez saules vakarā, tam dēli cietu
Pēdējais es domu ņemt. kā tai mājās ietu?
Vāšās kājas sarāvās, nogurušās acis
Kādu tumšā tiem tuvāns ceļu nepasacīs

Tumšā gaiši ugunī, dēlus gaidot skūšu
Ta tie mājās nepāsnāks, tīju sunju smūšu
Reiz uz vienu kapeniņu mamā vietā metās
Tie kam spēka dzīvam tās izēst vietām pretīm

Bet kai var tie nepāsnākt, kuŗus māte gaida
Ligonas un sirmas kam, aizlūgšanas raida
Nekrāe baltā Kaugana! Stāgies kilnat pīra!
Lai tie dzīd ka mājas, kām dzīšma šīra

Tumšā naktī ābele baltā vasiedēja
Kas tu spēju sudraba izkaitēja nē
Kuģu naktī dēlus kāds tumšās mājās
Kuģu naktī-tai nevienas nejs. baltas negants.

Ilgās pie Dzintares

Tu, mana Dzintarē, jau nobriest vārpās graudi
Un dārzos ēnainos tik saldi lāpas tvaru
Tu mana skumjā sirds, kamēr gan mantis raudi
Kāju rīta sneiksas? Tev kā sēru zvani skan?

Vai zini to, ka saule vēsarust saldēt sāk?
Ka sīmās ābeles pār sētām zvanus lūc
Sauc tālās alumnās prom mežos zilie vīri
Kad gaisa tvaiksnis zūst, kvēl logos saules uds

Kaut tikai reizi kārds man dzirdēt skūpstu krēgta
Kaut smilšu pulkstenis, kūl pēdējo smiltīn
Tad es aiz laimes raudāt, aiz laimes sāpēm
Šim mīklainā brīdī es tīdz nāvei ustīcīgs

Bet celi nakti šūnā steidz vēgant drūmās skēres
Zlau! Ozols vēmuļi jau krustu egle kal
Raud sulīt sirds, ka ubags tālās vērās
Nav vairs tur Dzintarē man, cēlā alpakal.

Ziust vārpas zeltainas bet manā sirdī ilgas
Gaujas krastmalu kā vētras zīgi skrien.
Līdz mani skūpstīs nakts, kad pāri lūzēs smilgas
Un tālo Dzintarē sirds aizlidos atkal

Dzintare
mana
sauc
atpakal!

A. Lakne

1) Mūžīgais, es uzklausi tā lūgšanas un dziesmi
Šeit zemē manu mūžu dusai mīļā stāj
Remdē manu moku, dzīvu pilnu sirdi
Lauj lai dzintars zemes smiltīs manas miesas klāj.

2) Ziemā zvaigžņu gaišā, tāda man vienā ilga
Vēlreiz skatīt šinī zemes burzīs plaukstošās
Vēlreiz just cik saule silta tīra un debess zeltīga
Pateicībā skūpstīt dzimtās mātes briestošās

3) Dzintara zemes kārds ir arāts, sundīt spēj kas tāpes
Šeit zemē vilkat pēdu baismīgo
Dzintara zemes kārds ir gaišās saules apmirdzēta
Sauc un vilk kas manī meklēt zudušo kāpes

4) Mūžīgais es uzklausi: lauj sveikt man jaunu
Man Dzimtenē, kur Dzintarjūra šāla
Lauj es ieguvēju mūža jaunumu
Ieminēt vēl cik grūts bij mūžīs maldos!

A Brigadere

Gara diena

Gara diena gara diena
Būtu dūž jau varam klāt
Ātrāk varam, nav nevienam
Ar ko mīļā parunāt

Taidanoh tam dzidam
Skatot ceļš sūnīšī vēl
Tikai celiņa tā māma
Kur manus tēļus mājas nāk

Gaidu kad pieši mana tēva
Vēsti pasūtīt atnākšu
Lasīsiet man tālu vidū
Ēst [illegible] smiltīs!

J. Jaunpūdrainis

— Esi sveicināta, tu veselā smilšu (no Baltais Grāmatas)
kas manas pēdas kādreiz, tālā nu vēl šo rokām.

Esiet sveicināti jūs, mīļie cilvēki, kas daudzkārt vadījāt manus soļus un domas uz šitās lapas!

Esiet sveicināta arī jūs, vecās mīļās mājas kurās es reiz šeit un šīsdienas!

× × ×

— Ticiet vai nē, bet pasaule man ilgstošā pastāvīga. Ilgstošas, pastāvīgas neliks ari jūsu tagadejās!

× × ×

Čibīk, Čibīk, Tu man mīļā Strēlerte
Tici vītam mantā jāja!

× × ×

.... Nekas man pasaulē tā, ko lūkstos
dzejās vēl vienādās dienās man zvaigzne
dzēst.

× × ×

Zaigzne [illegible] Jāzeps Vāle
Lūkstās [illegible] vēl, krit
Tu man pēdā šonās dienas
Tev drauga. Kur tev nāt? —

[illegible] man
[illegible] nāt jau āt
[illegible] tās lai ne
nodzīsta ...

× × ×

Tiem pašā laikā zvaigzne visai nāca
Vēlāk pašu kūlu rasdu, kas kā tāla ak
lai bīs grimis, lai vīs eudis, lai aiz m
Tikai [illegible] vārdu līdz, kuŗa kāk tonei

Liemeņmeksa

Vai tad, Tu mani atmini,
Kad zīdainis zālītes dzīvas tīrps
Un zīdainis zīda tērpā terps?
Vai tad Tu mani atmini, ~~tad~~
Kad gaisos gājis pulkā klīgs?
Bet mātes krūtis pirmais smieds.
Vai tad?

Es nenāku aisiet uz dusēt, par Teb man
Lai nelūk ap Tam galvu, Dīvs tahu to vajag uz ligt
Tūkst!

Fr. Bārda

Vēkad no rudens mākoņiem, kaw tikdaudz tumšu sveķu
Vēkad uz vēja zem debesīm, tik veselīgs un aso kaw lijis
Vēkad uz izmisuma tēpis aiw tikdaudz skaupu dīžu
Vēkad uz bilceļi Latvija kaw tikdaudz vīgtu asīn-
Vēkad uz tikdaudz vopitu, kaw klusās pusnakts
Vēkad, vēkad no ~~mūžī~~ nākšu, ko mūžīka, uz kļūt ness,
Vaw ~~tik daudz~~ tikdaudz cerēts, līgts un gaidīts!

Pārnus

Bet ~~vecā~~ vēkā, kur pūka dzīve
Bez mīlas mēa uz aušu skan
Bet dzīvot, dzīvot ~~bez~~ bez prieka tālē
Ai, zilā debes, jūs žēl man!
Kas pūms šo gaismu kuzam dzīvošu
Man gaismu dzīva par dzīvi tumšu
Šīds vais man prieka neatrod.
Ūnas pārnemts, visās ledū ezers
Ilot gāli klaidams skan
Ausīs kaulis uz nedus sastīgt
Ilot, dzīvot grūtās man!